

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
19 DE MAIG 2024
DIUMENGE DE LA
PENTECOSTA
Any 72. suplement núm. 4.175**

**DURANT LA SETMANA DEL 20 AL 26 DE
MAIG, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 20: intenció particular **Dimarts, 21:** en acció de gràcies a sant Josep **Dimecres, 22:** Josep M. Cànovas **Dijous, 23:** Segunda Méndez Pérez; **Divendres, 24:** dif. de la parròquia **Dissabte, 25:** Francesca Galobardes Bruns **Diumenge, 26:** dif. fam. Bordas; dif. fam. Sabater-Aulet; Miquel Bataller

**DURANT LA SETMANA DEL 20 AL 26 DE
MAIG, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 25: intenció particular.
Diumenge, 26: Segunda Méndez Pérez

**Parròquia de Sant Josep
Girona**

**La Paraula
és vida**

TROBADES MENSUALS OBERTES A TOTHOM

Cada mes una **Paraula** extreta de la litúrgia del mes i comentada

Cada mes un espai per compartir **vivències** quotidianes sobre aquesta Paraula

Cada mes un temps per enfortir la **comunitat** cristiana

La propera trobada serà el

**DIJOURS
23 / MAIG / 2024**

a les 8 del vespre a la
Parròquia de Sant Josep

Crec en l'Esperit Sant

- Crec en l'Esperit Sant perquè ens emociona i ens reconforta encara la mirada ingènua d'un infant.
- Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha Algú que no deixa de treballar els cors de les persones .
- Crec en l'Esperit Sant perquè l'evangeli segueix cristal·litzant contínuament en vides exemplars .
- Crec en l'Esperit Sant perquè les injustícies encara ens segueixen colpit, revoltant i mobilitzant.
- Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha molts joves inquiets que poden aportar-nos nova saba.
- Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha pel món comunitats càlides en la relació, enceses en la missió, vitals com el seu Senyor.
- Crec en l'Esperit Sant perquè aquesta és l'hora d'una nova fantasia de la caritat.
- Crec en l'Esperit Sant perquè, essent tan diferents, podem aprendre el llenguatge comú del respecte i del somriure.
- Crec en l'Esperit Sant perquè no veig que es pugui morir la tendresa en el fons de cap persona .
- Crec en l'Esperit Sant perquè Ell segueix parlant avui per boca dels seus profetes.
- Crec en l'Esperit Sant perquè mai com ara no hi havia hagut tantes vocacions de servei.
- Crec en l'Esperit Sant perquè crec en la força transformadora de la bondat.
- Crec en l'Esperit Sant perquè hi ha més gent que prega en silenci de la que ens pensem.
- Crec en l'Esperit Sant perquè el podem endevinar al darrere dels signes del nostre temps.
- Crec en l'Esperit Sant perquè, malgrat tot, no se'ns esgota mai l'esperança ànima endins

Una Paraula...

L'alè de l'Esperit és sempre el donador de vida. Sense Esperit només som fang, només som pols. És ell qui ens fa ser persones agràides, en tot moment i circumstància de la nostra existència. És més que una paraula que surt de la nostra boca, però és mitjançant aquesta paraula que canvia el món. Si, la pentecosta és la Paraula que ens canvia. És la presència de Déu que fa possible que esdevinguem noves persones. És qui ens fa vèncer les pors i les covardies; qui ens fa albirar un diferent demà per somniar una humanitat nova; qui construeix la unitat de l'Església a partir de les nostres pròpies particularitats personals; qui ens guia a ser cercadors de la Veritat enmig d'un món de mentides i falsedats; és qui ens acompanya en el nostre itinerari personal per esdevenir autèntic testimonis del Crist; és ell qui ens dona l'alegria de viure la fe amb confiança malgrat les dificultats i les adversitats de la vida.

Ens toca avui també tenir una mirada cap a les nostres paraules. L'Esperit és la Paraula que dona vida. I les nostres paraules? Fins a quin punt hem parlat en va i hem fet promeses fútils? Hem ofès, hem menystingut a l'altre, al qui pensa diferent? Les paraules també maten sovint. Hem de procurar que amb el que diem - i com ho diem- donem paraules que aixequin l'Esperit de comunió, que apleguin més que dispersin, que ens facin fratern més que enemics. Certament que ens costa trobar les paraules adients en molts moments de la vida, és la impotència del llenguatge, amb la seva grandesa i els seus límits!

La nostra història és la vida que ha estat engendrada. No ho compremem tot. De vegades, no tenim les respostes; i fins i tot tenim més preguntes i dubtes que certes afirmacions! Per això ens cal l'Esperit. És la disposició a engendrar vida la que ens fa estrènyer els nostre vincles amb l'Esperit. Som paraula, som vida perquè temin l'Esperit que fa que la vida doni un tomb.

Hi ha sempre en la nostra vida la por a les paraules, la por a què el llenguatge ens obligaria a entendre alguna cosa que no volem. És la por a canviar, la por a no ser el que hem estat, o volem ser. Per això necessitem l'Esperit. És qui ens fa donar el tomb. Ens fa canviar la perspectiva de veure la realitat i les persones. És qui ens fa costat, i estar al nostre costat, en tots els moments de la vida. A voltes potser sense adonar-nos, però tenim l'Esperit de Déu que ens guia, que ens cuida, que ens mostra el camí.

I aquestes paraules que ens dona l'Esperit sempre ens trasbalsen. Sempre ens apropem a la vida de cada persona. Sempre ens emocionem, i ens toquen al cor. Mitjançant la boca, el cos, la veu, la manera d'estar dret,... sentim l'Esperit amb nosaltres. És obrir portes tancades. Silenci i història es fan present, es fa present la consciència de la nostra pròpia fragilitat, i que amb la força de l'Esperit ens empeny sempre endavant per donar una paraula de vida i sentit a tothom.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 19 de maig de 2024.